

Filip Tamás

Az igazság szele

Egy almafátlan Édenen
gondolkozom. De elengedem.
Buta és halhatatlan gyümölcsöket
enni, míg világ a világ? Ugyan.
Inkább jöjjön egy élőlánc
a Százholdas Pagony körül.
A buldózerekből fogyjon ki
az üzemanyag, sofőrjeiket
rázza meg az igazság szele.
Na, add a kezed.
Nem adom, a Pompeji
Lakópark terveit rajzolom.
Nézd, milyen szép volt.

Filip Tamás
(1960, Budapest)
költő, szerkesztő, jogász,
József Attila-díjas

A vászon előtt

Mire taníthatnám mestereimet?
Oly szánnivalók, ahogy ott állnak
a vászon előtt, hogy fessenek.
De még éjszaka van, a harangok
pihennek. Egy kéz hosszasan keres
egy adót a rádión. Sistergések
és zúgások között hírek és zenék
szikráznak fel egy-egy pillanatra,
de nem adnak annyi fényt, hogy
látni lehessen, a palettán
melyik festék nem fekete.